

FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 207

Any XVII

NOVEMBRE, 2003

Dia 21, dia de les Verges, a l'escola feren bunyols, així com en altres llocs. Foren molt bons i no en quedà cap. També és molt bo que continui la tradició i no es perdin les coses bones de la nostra cultura.

Sumari

Editorial i sumari	2
Festa de les Verges: Bunyolada a l'escola	3
Xerradeta a Ses Tarragones amb Josep Ferriol i Antoni Lluc Mas, membres de la Plataforma Autovia No	4
El Consell de Mallorca invertirà més de 23 milions d'euros als municipis de l'illa	9
Morir en castellà	9
Bullit de Notícies	10
Demografia. Telèfons d'interès	12
El temps. Horaris del tren	13
Una altra Àfrica és possible	14
La poesia de l'amo en Llorenç	14
La lliçó h'haver d'aprendre a viure	15
Llom amb salsa de nous	15
Anar a l'ull al bou amb l'ELA -IX-	16
Esquerra Unida davant les properes eleccions	19
Properes activitats de la nostra Associació	20

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol, Jaume Marc Ferriol.
Antoni Gelabert, Joan Gelabert, Tomeu Arbona, Margalida Mas.

Amb el suport de:

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

EDITORIAL

Fer una editorial tres mesos seguits amb el mateix tema com a eix central, és senyal que la qüestió és calenta, que els matisos són molts i que els esdeveniments se succeeixen en el temps de manera constant.

Ja alertàvem a l'estiu sobre la pretensió del nou govern del PP de fer una autovia entre Manacor i Inca. Posteriorment la cosa es confirmà, es concretà i es donà a conèixer la reserva de terreny seguint l'actual traçat de la carretera. Ja no hi havia cap dubte.

I aquí començaren els despropòsits, les maniobres sectàries i les actuacions partidistes clarament destinades a fer callar tota oposició al projecte.

A pobles com Petra, Sineu i Costitx sorgiren ràpidament veus que discrepaven del projecte, acusant directament els polítics del PP i d'UM de voler-lo dur endavant al marge de tota lògica i raó. A Petra, l'Ajuntament tot d'una es posà al davant de la protesta dels seus veïnats; a Sineu, s'aconseguí que tots els partits polítics representats a l'Ajuntament (també PP i UM) fessin pinya i també s'hi oposassin. I s'arribà al show de Costitx. Allí, per primera vegada al llarg de tots els anys que duu de batlessa, Maria Antònia Munar es trobà amb la gent del seu poble que no estava disposada a dir amèn al despropòsit de l'autovia. I la batlessa (màxima dirigent d'UM, i presidenta del Consell de Mallorca que amb el seu vot digué que sí a l'autovia), aquell vespre, en un exercici d'autoritarisme mal entès, prohibí l'entrada a la sala de plens a la gent que no era de Costitx, encenent els ànims de la gentada que havia acudit a mostrar la seva disconformitat amb les seves actuacions. La protesta fou en tot moment pacífica, sense cap classe de violència. La gent es col·locà ajaguda a terra i li enflocà a la seva batlessa que si volia sortir que passàs per damunt d'ells, que no hi havia cap problema, ja que el que feia amb el seu vot era el mateix: passar per damunt de tots, de la lògica, del seny, només per conservar la cadira del Consell. La resta ja la sabeu. La batlessa que crida la guàrdia civil, el delegat del Govern de PP que posa multes de fins a sis mil euros (1.000.000 de ptes) a la gent ajaguda al terra...

L'absurditat de la sanció és en boca de tothom. La gent compara i retreu al PP, que molts dels seus afiliats, a Son Servera, no solament interromperen un ple, sinó que agrediren el batle i regidors i no els passà res, ni tan sols hi hagué cap denúncia de l'anterior delegada del govern, Catalina Cirer.

Si el que volen aconseguir el PP i UM és fer por a la gent i que no hi hagi cap classe de protesta van ben servits. La raó de la força i de la por, no podrà fer callar la protesta de tots aquells que volen apel·lar a la lògica, a la força de la raó. Les majories absolutes no són cap patent de cors per fer el que es vulgui.

Esperem que la gent de Maria no s'acomplexi davant de tot això i que expressi la seva protesta amb convicció, però sense defalliment. La taula rodona que hem organitzat per al dissabte dia vuit vol ser això. Fer públic aquest despropòsit i que la gent de Maria (molt més afectada del que es pensa) en sigui conscient és el que ens mou a posicionar-nos davant aquest atemptat a la lògica més elemental.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Cecili Buele i Ramis, Lluc Matas, Miquel Jordan i Ronsano, Caty Salom i Parets, Llorenç Dalmau, Xesca Ensenyat, Antoni Fiol i Esquerra Unida de les Illes Balears.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

Lloc Web:

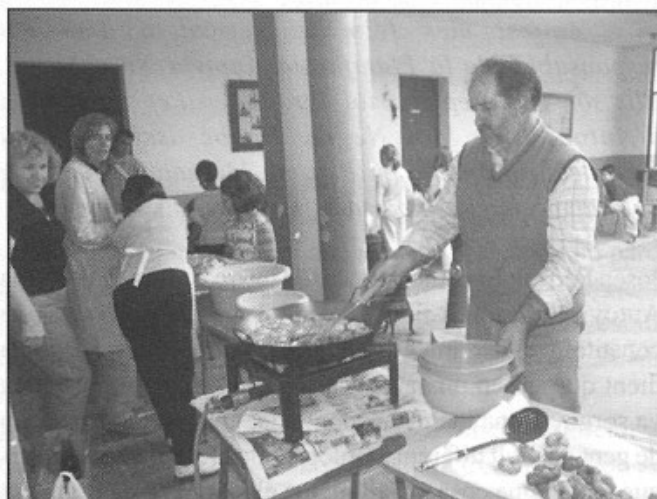
www.premsaforana.com/fentcarrerany
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.com

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

Nº DEPÓSIT LEGAL: PM-457/1986

La redacció de Fent Carrerany
no es fa responsable de les
opinions dels qui hi escriuen

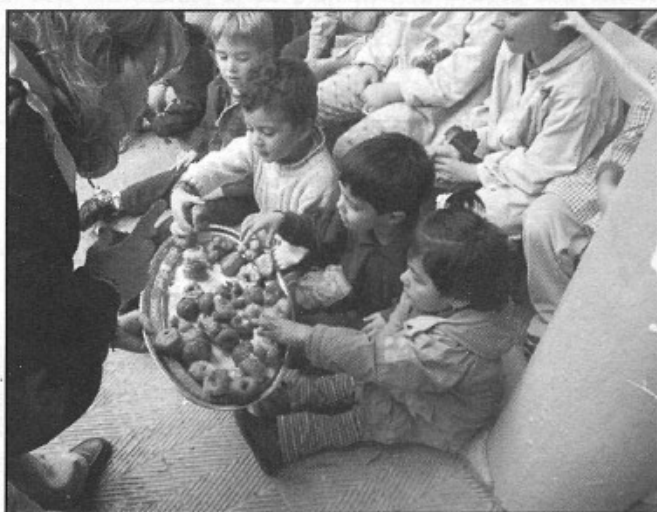
FESTA DE LES VERGES: BUNYOLADA A L'ESCOLA

Com cada any, a l'escola, dia 21 d'octubre es celebra la festa de les Verges. I ho fan com es tradicional fent bunyols. Els nins aporten els ous i les patates. El matí es procedeix a bullir les patates. Després deixant-les refredar una

mica, i amb l'ajuda del i les mestres, aquestes s'ha de pal·lar. A continuació, entre tots, es fa la pasta dels bunyols. Pegam foc els fogons i oli dins la pella. Quan l'oli ja està a punt és el moment d'anar posant la pasta dins l'oli amb la traça de

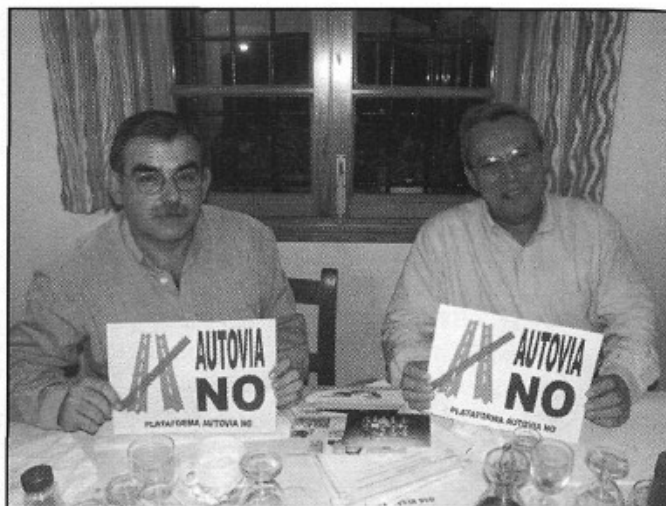
saber deixar-li el forat el mig. Si aquest no surt massa bé tampoc no importa molt. El que sí importa és que siguin bons i saborosos. I els que es feren enguany a l'escola ho foren. Basta veure les imatges. Què bons que són!

Sa xerradeta a Ses Tarragones amb...

Josep Ferriol i Antoni Lluc Mas, membres de la Plataforma Autovia No

*Aquest mes feim la xerradeta amb els responsables de la **Plataforma Autovia No a Maria**. Ells són en Josep Ferriol Torelló, en Pep des Forn i n'Antoni Lluc Mas Negre. També assisteix a la xerradeta, la dona d'en Pep, na Margalida Quetglas, que també intervé aportant informacions i opinions.*

Josep Ferriol: El començament de tot això, de la Plataforma Autovia No, fou a finals de juliol quan encara s'estava constituint el Parlament. Qualcú havia amollat una pedrada dient que farien una autovia d'Inca a Manacor i a Sineu va sorgir, d'una manera espontània, una reunió d'un grup de gent de molt diferent ideologia i de molts distints pobles que tenien una cosa en comú: tos ells estaven directament afectats per la construcció d'aquesta autovia. A Sineu, juntament amb Costitx, és on més s'han mogut per a evitar la construcció d'aquesta autovia. Han fet plens i més plens aconseguint que els regidors del PP i UM arribassin a dir que estaven en contra d'aquest projecte. En feren a l'estiu i es limitaven a dir que no coneixien el projecte, que així no es volien pronunciar. De cop i resposta varen aparèixer aquests plànols, i aquí la gent va començar a canviar de cantet. Van començar a veure sèriament els desastres que vendrien darrere aquest projecte, les cases que se'n duïa, els bocins de terra que espanyava, etc. Així el dia de la constitució de la Plataforma es va demanar un representant o dos de cada poble a fi que quan es fes alguna reunió no fossin cent o dos-cents com eren aquell dia, sinó que just fossin una dotzena. Aquest vespre n'Antoni ja hi era i es va dur a terme una espècie de votació en relació a la participació dels partits polítics en la plataforma i es va rebutjar totalment la participació d'aquests. Hi havia hagut una sèrie d'ofertes d'algun partit polític que posava a disposició de la plataforma tota la seva infraestructura per arribar als seus afiliats però es va rebutjar totalment l'aportació i la idea d'aquest partit polític.

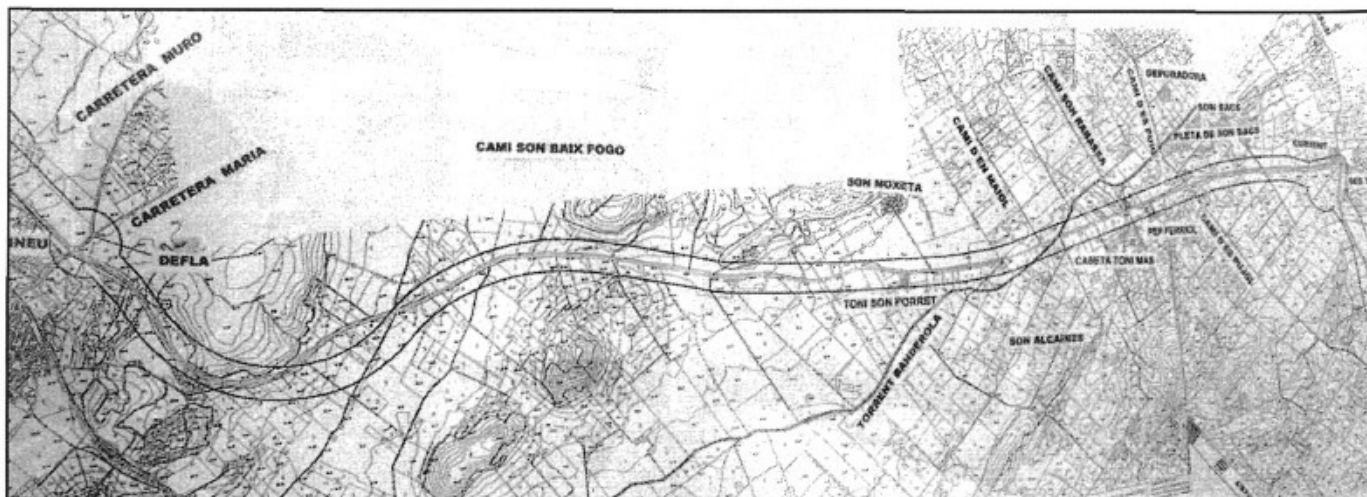

Els primers atacs que hi hagué per part de la Conselleria d'Obres Públiques fou que la Plataforma Autovia No estava totalment polititzada.

Antoni Lluc Mas: També deien que estava controlada pel PSM. Des de la Conselleria cerquen aquestes implicacions i seguiran cercant proves per poder demostrar aquestes acusacions.

Fent Carrerany: Anàreu al problemàtic ple de Costitx?

Josep Ferriol: No, no hi vàrem esser. No perquè no hi estiguéssim convidats, ni per por del que va passar. La veritat és que va ser un dia que no hi vàrem poder anar. Però he de remarcar, vull remarcar i ho he fet a tots els llocs on he tengut oportunitat de fer-ho que a Costitx no hi tingué res a veure el PSM. Allà va ser organitzat única i exclusivament per la Plataforma Autovia No. Heu de tenir en compte que en un poble petit com Costitx s'hi han recollit més de 300 firmes en contra del projecte. I que hi ha un respecte molt gran cap a la batlessa, molta gent major... i molts no fan res si no tenen permís de l'autoritat.

Margalida Quetglas: Un dels motius pels quals no es volia cap partit, és que a Costitx just n'hi ha dos: UM i PSM. Quan feien les pancartes n'hi havia un del PSM i hi havia gent que hi anava a fer feina i quan el veien allà se'n tornaven. I per això es va decidir que no hi hagués cap partit.

Josep Ferriol: Una de les prioritats que ens marcàrem fou com fer sortir les nostres preocupacions a la premsa. I sense voler és que hem anat ocupant més de tres pàgines diàries durant dos mesos. Començàrem amb l'entrevista amb la consellera d'Obres Públiques, Mabel Cabrer. Aquesta fou totalment decepcionant des del punt de vista de treure qualque conclusió. Hi vàrem assistir un de Manacor, un de Costitx, un de Petra, dos de Sineu i jo en representació de Maria. L'únic argument que ens va esgrimir va ser que estaven legitimats per fer autopistes perquè els seus votants havien votat autopistes. Això és ver i no és ver. No perquè hagin guanyat puguin fer el que vulguin. Guanyar les eleccions no és un xec en blanc.

Fent Carrerany: Quin organització teniu ara i quines accions anau fent?

Josep Ferriol: La plataforma es reuneix setmanalment, quinzenalment. Hi va en Toni, a vegades jo, a vegades tots dos. Hem anat duent propostes als diferents ajuntaments i ja sabeu tots els resultats. Començant per Maria direm que ha estat un dels llocs més difícils de moure. Durant l'estiu varen córrer rumors que l'autovia no tocaria cap finca de mariandos i els propietaris n'estaven ben convençuts que així seria. Però això no és ver. Ja en l'entrevista amb la consellera ens confirmà que es mantendria el traçat de la carretera actual en un 90 %. Per la fira hi va haver aquella manifestació perquè s'esperava l'assistència d'autoritats però aquestes no van a cap fira, sobretot pel Pla no se n'acosta cap. Ara veurem el Dijous Bo a Inca, meam que passa!

Fent Carrerany: La Plataforma és única a tot el Pla? Per exemple, de Petra i Ariany no se'n sent parlar!

Josep Ferriol: A Petra es mouen molt, molt.

Antoni Lluç Mas: La Plataforma té entitat jurídica pròpia,

i dins cada poble hi ha els representants i ens reunim cada quinze dies. Estam xerrant d'Inca, Costitx, Sineu, Maria, Ariany, Petra i Manacor. En aquestes reunions es marquen les pautes del que s'ha de fer. I se funciona d'una manera coordinada. No és casualitat tot el que han anat passant als diferents ajuntaments.

Fent Carrerany: I per Inca com ho viuen?

Antoni Lluç Mas: Inca està afectada per l'autopista, arrancament d'autovia i el que més els preocupa: un parc temàtic, el projecte del qual és impressionant. Realment Inca està molt afectada. Tots aquests projectes estan lligats, perquè aquest parc temàtic estaria en la confluència del l'autopista de Palma i la futura autovia.

Josep Ferriol: Ha tengut més ressò a Sineu i sobretot a Costitx per aquests incidents que s'han tret més a flor. A Sineu han arribat a implicar-hi tot l'Ajuntament d'una manera unànime. A més varen esser els primers. Allà varen crear una comissió amb un representant de cada partit i un de la plataforma per actuar on fos necessari. En el *Diario de Mallorca* d'ahir confirmava la implicació de l'ajuntament amb la plataforma Autovia No, anunciant que el mateix ajuntament assessoraria tots els afectats.

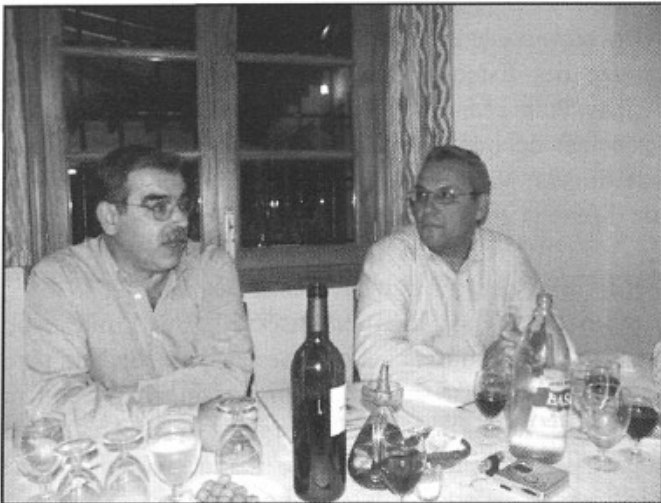
Fent Carrerany: Xerrau un poc del que es fa a Maria.

Josep Ferriol: Hi ha hagut gent de Maria que s'ha dat de baixa a l'ajuntament de Maria i s'ha dat d'alta a l'ajuntament de Sineu, perquè allà s'ha sentit més representats i que han defensat més els seus interessos. A Maria encara no sabem la resposta ja que el dia de la sessió plenària vàrem demanar que l'ajuntament donés cobertura legal als afectats. Vull dir que tot el que s'ha demanat a l'ajuntament fins ara ha estat concedit. En Toni, abans que ningú es pronunciàs, va poder llegir un manifest i també ens deixaren posar uns plànols a l'entrada on es poden veure les finques afectades. És que els afectats no podem acudir enlloc. Si no hi hagués hagut aquesta plataforma, l'autovia ja estaria feta (sense cap entrebanc).

En aquest moment de la xerradeta, ens serveixen els pa amb olis que tan bé preparen a Ses Tarragonas i deixam reposar la llengua per esmolar les dents.

Després del sopar, i amb els plànols al davant seguim comentant com ens afectarà a Maria i als altres pobles veïnats aquesta futura autovia.

Josep Ferriol: Els veïns de Maria ens veurem ben perjudicats per l'autovia. Els caçadors no podran passar a l'altra banda, ni tampoc els pocs que encara hi van amb carro o amb motorets, amb tractor o "cosetxadora". Ho hauran de fer uns quants de quilòmetres més amb els perjudicis que això comporta. A Inca els han fet creure que seran el centre comercial de Mallorca i no puc entendre

com els comerciants de Manacor puguin dir que la construcció d'aquesta autovia els beneficiarà.

Antoni Lluc Mas: Hi ha una qüestió per rompre aquesta idiosincràsia de la població del Pla. I és poder-los fer entendre que els afectarà en coses que ara ni es poden imaginar. Pel camí de Banderola hi ha un grapat de guardes d'ovelles que tenen pastures a l'altra banda. La distribució de les finques és molt peculiar, petits quarterons, algun hortet, que a poc a poc s'aniran abandonant aquestes terres, per les dificultats de pas.

Josep Ferriol: A més mirau si hi ha finques petites que amb tres quilòmetres i mig hi ha més de 267 finques que necessiten poder passar a l'altra banda. Afectats directament que els prenen la finca n'hi ha 39 a la part de Maria i 27 a l'altra banda de carretera. El camí de Banderola, on hi ha els vivers d'en Mayol no passarà, perquè hi ha el torrent. No hi poden fer un pas subterrani. Entre Petra i Sineu hi ha d'haver un pas i suposam que serà a Ses Torres

Fent Carrerany: Hem parlat de com va néixer la Plataforma Autovia No, però no hem parlat de com ha sorgit aquest projecte de fer aquesta autovia.

Josep Ferriol: Però és que no hi ha cap raó per fer-la.

Antoni Lluc Mas: El que és clar és que el primer projecte de fer l'autopista de Llevant, la que havia de passar per Felanitx, unint Palma amb Manacor, es va aturar pels problemes que tots coneixem. S'havia de formar una anella que s'havia de tancar de qualque manera. Llavors passaren els fets de Felanitx, en Matas no podia sortir de l'ajuntament,... Ara la gent de Felanitx se la veuen venir i s'afegeixen a la Plataforma. Perquè pensen que quan s'hagi fet aquesta llavors voldran acabar l'anella.

Josep Ferriol: Realment, l'únic partit i l'única persona que pot aturar tot això és UM i na Maria Antònia Munar. Del Pla de Carreteres, les competències són del Consell de Mallorca. Si ha de rompre el pacte que el rompi, però Mallorca val molt més que un pacte. Quan s'hagi fet l'autovia, destruint arbres, cases i paisatge, si es vol tornar

enrere no es podrà fer com es fa amb una retxa damunt un mapa, que es pot esborrar amb una goma. Tot el que s'haurà destruït hi estarà per sempre.

Fent Carrerany: De quina quantitat de doblers parlem per fer aquesta autovia?

Antoni Lluc Mas: Estam xerrant de molts de milers de milions.

Josep Ferriol: Això és una burrada de milions. Vint-i-cinc mil milions de pessetes. Cada quilòmetre val 650 milions de pessetes.

Antoni Lluc Mas: Aquí està el bessó. Estam xerrant d'una autovia que des d'Inca fins a Manacor, no hi ha cap pont, túnels just als accessos, anivellaments fàcils, la infraestructura per utilitzar serà la mateixa carretera, ... 650 milions per quilòmetre donen per molt. Aquí hi haurà un nivell d'especulació molt alt, perquè això s'haurà de gastar en quatre anys. I el que ens preocupa molt i això és nou, és que a Costitx, la batlessa, als afectats del seu terme, els comencen a avisar per telèfon, un a un, i els insinuen que les terres de Costitx no valdran el mateix que a altres llocs. I per aquí ja comença a anar una miqueta forts! Si això no ho fan també als altres termes municipals ens imaginam que si a Costitx les terres valen x, a Maria, per exemple, just valdran una quarta part d'x. Estaria bé demanar a algun especialista a veure, amb aquests diners, quants camins i carreteres del Pla es podrien arreglar. Jo no crec que no els poguessin deixar a tots com la carretera de Sineu a Palma. També s'hi podrien afegir les síquies i torrents.

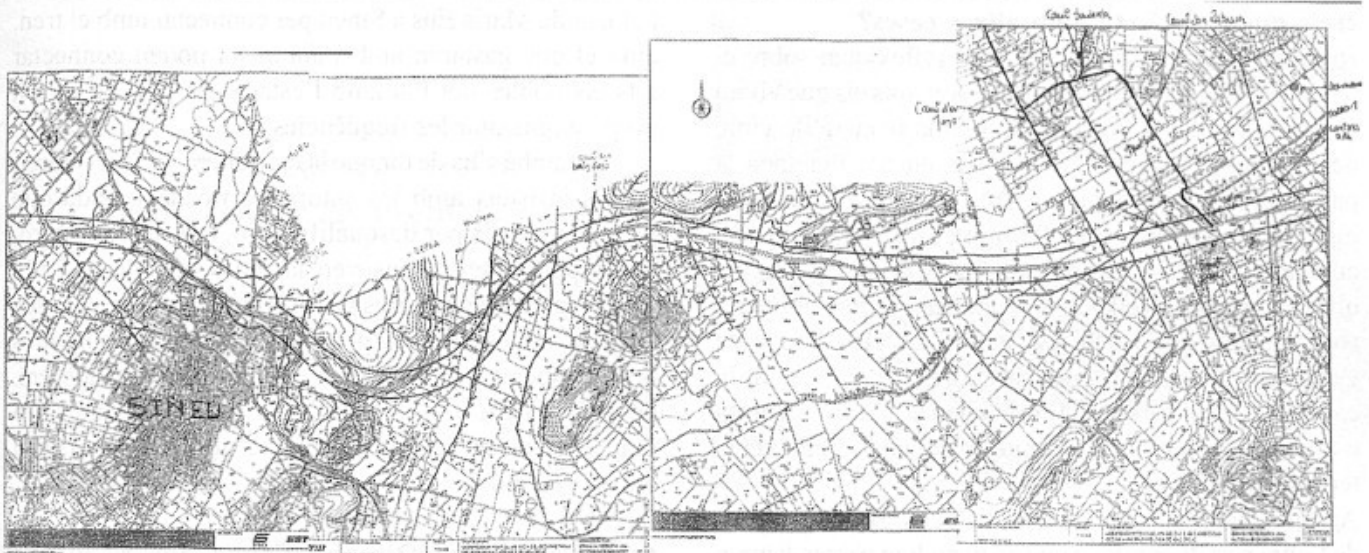
**AUTOVIA
NO**

PLATAFORMA AUTOVIA NO

L'autovia INCA - MANACOR tindrà un cost de 25.000 milions de pessetes que surt a 645 milions per kilòmetre

Amb el mateix cost de l'autovia se podria fer molta d'obra pública i construir equipaments i infraestructures. Vet aquí un exemple:

* Ampliació i millora de la carretera Palma-Manacor	3.800.000.000
* Millores a 10 carreteres secundàries	4.650.000.000
* Reobertura línia ferrocarril Manacor-Artà	1.800.000.000
* Nova línia ferrocarril Palma-Aeroport-s'Arenal	2.100.000.000
* Construcció de 4 escoles de secundària	1.880.000.000
* Construcció de 4 escoles de primària	960.000.000
* Construcció de 6 poliesportius	3.600.000.000
* Construcció de 5 centres de salut	1.650.000.000
* Construcció planta triatge i compostatge	1.370.000.000
* Construcció de 4 depuradores	2.400.000.000
* Compra i acondicionament de 8 àrees recreatives	650.000.000
* Instal·lació de 6 biblioteques	240.000.000
TOTAL	25.000.000.000 Pts.

Fent Carrerany: No creis que aquesta doblurada la podrien invertir en millorar els camins rurals del Pla de Mallorca, arreglar carreteres que la gent demana, per exemple parlant de Maria arreglar el Camí Creuer, la carretera de Maria a Sineu, etc.?

Antoni Lluç Mas: Sí, amb aquest 25 mil milions de pessetes que volen gastar en destrossar Mallorca i xapar el Pla de Mallorca pel mig, podrien deixar tot el Pla com una patena, arreglar els camins rurals, les síquies, els torrents, les carreteres i això la gent ho agrairia, ja que és una aclamació popular i farien una política enfocada a la demanda de la població, no fer aquestes imposicions contra la voluntat general.

En aquests moments n'Antoni se treu de la carpeta un full, que reproduïm, on ha calculat quines inversions se podrien fer amb el que costa fer l'autovia

Fent Carrerany: Vos heu demanat a qui afavoreix aquesta autovia?

Josep Ferriol: A ningú, ja que la majoria de gent hi està en contra i dels qui estan a favor ningú s'ha pronunciat, excepte els polítics del PP i UM, però del poble ningú ha obert la boca per defensar aquesta autovia. D'ençà que va sortir a la premsa la notícia d'aquesta autovia, cada dia hi ha 2 o 3 pàgines de diari plenes de notícies i sempre en contra, no surt ningú a donar la cara per defensar aquesta barbaritat. A més això és una imposició, ja que del Pla de Mallorca ningú mai ha demanat aquesta autovia i el PP i UM ens l'imposen tant si volem com si no, però ningú surt a donar la cara per defensar-la. És més, Antoni Pascual, batlle d'Ariany i Conseller de Carreteres va dir a l'estiu que això era una decisió política, no era una decisió tècnica. No és el mateix els vots que tenen als pobles afectats del Pla que els que poden tenir a Campos, Lluçmajor i Felanitx, però si ells no la volen els ho farem passar per aquests poblets petits que són quatre rates i no faran molt de renou i a més no hi perdrem molts de vots.

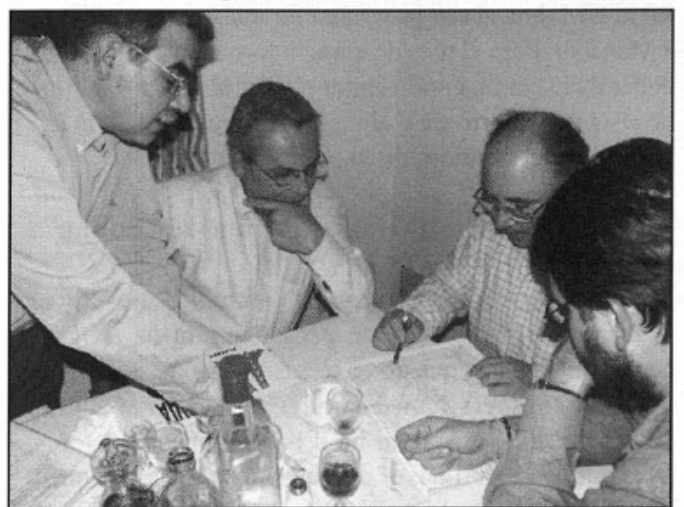
Aquí teniu la zona afectada des de Sineu fins a Ses Torres. Ho podeu veure amb més detall a l'Ajuntament

Fent Carrerany: Quan vos entrevistareu amb la Consellera d' Obres Públiques, Mabel Cabrer, que vos va dir de l'autovia?

Josep Ferriol: Va ser una reunió denigrant, jo ho puc dir perquè hi era, ens va dir que ells dia 25 de maig varen treure majoria absoluta i poden fer el que volen i res més, si vos agrada ho agafau i si no callau.

Fent Carrerany: A part de l'impacte ambiental, la destrossa de finques i de la fesomia de la comarca,

creis que ens afecta amb altres coses?

Josep Ferriol: Sí, després d'haver reflexionat sobre el tema, els perjudicats per l'autovia som tots els que vivim al Pla de Mallorca, trastocaran tota la manera de viure dels pobles. En aquests poblets on encara funciona la pagesia, gent major que va amb motoret, tractorets i motocultors, jubilats que fan hortet per subsistència i cuiden les seves terres perquè les estimen, els pastors que pasturen les ovelles, de tot això ens podem oblidar. I sobretot dels que tenen les finques a l'altra banda de carretera, no els compensarà anar a travessar la carretera per devers Ses Torres i haver de tornar enrera o travessar devers Sineu, la millor solució serà deixar la terra abandonada.

Antoni Lluc Mas: Han de tenir ben clar tots els afectats de l'altra part de carretera que no hi podran passar, hauran d'anar a voltar allà on hi hagi un pas i segurament entre Ses Torres i Sineu com a molt n'hi faran dos. Ens voldran fer creure altres coses perquè callem, també deien per Maria a l'estiu que l'autovia no tocava cap finca de cap marier, que de Sineu aniria directe a Vilafranca, passant per davall Bonany i afegien "ho sé de bona font", i la gent no se movia, idò ja l'han vista a la font.

Fent Carrerany: I que creis que passarà amb les finques de l'altra part de carretera?

Antoni Lluc Mas: Fa mal dir, però segurament quedaran abandonades, la majoria són petites, d'1 o 2 quartons, a més estan damunt un turó i no valdrà la pena fer una voltera per anar-hi. D'aquí a uns anys, com tot estarà abandonat, vendrà un especulador, comprarà a baix preu aquestes terres i com que a Palma i els seus voltants està tot construït i és caríssim, començaran a fer urbanitzacions d'adossats i les podran vendre amb l'eslògan "xalets a 30 minuts de Palma... i per autopista".

Fent Carrerany: Sou conscients que això és el fruit d'unes eleccions?

Josep Ferriol: Sí, s'ha de dir i repetir que això no estava damunt cap programa electoral, cap partit polític, ni el PP ni UM duia al seu programa fer una autopista d'Inca a Manacor. Però el mes de març hi torna haver eleccions generals i serà una oportunitat per dir al PP i a UM que no estam d'acord amb ells. A les eleccions de març, votar PP o UM voldrà dir si a l'autovia.

Fent Carrerany: Quines alternatives donau a l'autovia?

Josep Ferriol: Ells parteixen de la premissa que tothom té carnet i cotxe, i hem de pensar que hi ha un gran sector de població que no en té, els joves i molta de gent major, i també s'han de poder desplaçar a Palma fàcilment. És clar que hi ha d'haver bones carreteres, però també hi ha d'haver un transport públic, en aquest cas el tren, de qualitat. El més important és posar un

autocar de Maria fins a Sineu per connectar amb el tren, amb el que gastaran amb l'autopista poden connectar tots els pobles del Pla amb l'estació de tren de més a prop i augmentar les freqüències.

També s'ha de dir que la consellera, la Sra. Cabrer, només insisteix amb les autopistes i cada vegada que parla del tren és per desqualificar-lo, que si arriba tard, si s'espenya, etc. I ens ven la moto que l'any 2005 arribaran 10 locomotores noves i podran augmentar les freqüències, és a dir que per tenir un parell de màquines hem d'esperar 3 anys, no deu ser que no tenen doblers, perquè ja hem vist el que volen gastar en una obra innecessària, el que passa és que no els interessa el transport públic.

Fent Carrerany: Quantes firmes heu recollit a Maria contra l'autovia?

Josep Ferriol: No ho hem comptat, el dia de la fira vàrem recollir 400 firmes, però no era només de gent de Maria. Però s'ha de dir que a Maria s'han recollit moltes de firmes, a la papereria hi ha un punt de recollida i n'han recollides moltes a més de particulars que n'han recollides.

Fent Carrerany: A mes de les firmes, que pot fer la gent per dir No a l'autovia?

Josep Ferriol: Fer al·legacions, que el termini acaba dia 10 de novembre, només ens han donat un mes quan la llei diu que per al·legacions hi ha 2 mesos si no és una obra d'urgència, i aquesta l'han considerada d'urgència. En acabar les reclamacions legals, potser ens plantegem sortir al carrer, això ho decidirà la Plataforma.

Fent Carrerany: Quin missatge final ens podeu donar?

Antoni Lluc Mas: No la volem. AUTOVIA NO.

Fent Carrerany: Creis que ho podem aturar?

Josep Ferriol: Ho intentarem, però en duen el cap molt calent i la volen fer. Nosaltres farem tot el que podem per aturar-ho i cada dia que passa som més els que deim NO A L'AUTOVIA

Magí Ferriol, Antoni Fiol i Miquel Morey

BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

Pa amb oli
i
Carn torrada

Carret. Petra - Sta. Margalida Km. 6'600 - Tel.: 971 52 53 16

El Consell de Mallorca invertirà més de 23 milions d'euros als municipis de l'Illa

El conseller executiu del departament d'Economia i Hisenda del Consell de Mallorca, Miquel Àngel Flaquer i la directora insular d'Hisenda i Pressupostos del Consell de Mallorca, Maria del Mar Gual han presentat l'avantprojecte del Pressupost 2004 del Consell de Mallorca.

El pressupost per a l'any 2004 s'ha incrementat un 29,21%. Aquesta gran variació anual del Pressupost del Consell de Mallorca durant els darrers cinc anys és per mor a l'increment de les competències transferides. És un exemple, la competència en matèria de Carreteres va ser transferida al Consell de Mallorca en data de l'1 de gener de 2002 i per a l'any 2004 es té previst un ingrés de 33,1 milions d'euros per aquest concepte. Per tant, aquestes dues transferències de competències augmenten de forma important la xifra de gestió.

El departament d'Obres Públiques i el de Cultura del Consell de Mallorca són els departaments que més recursos gestionaran pel que fa a la distribució del Pressupost de Despeses. Aquest major pes del departament d'Obres Públiques es deu a l'augment del pressupost de bombers i a l'increment de la partida de Serveis Tècnics. A més el Consell de Mallorca destinarà a inversions en carreteres 29.637.674 euros. Les biblioteques i museus, la direcció insular de Joventut, la Promoció Cultural i el Centre Cultural La Misericòrdia són els responsables de l'enorme pes del departament de Cultura en les partides

pressupostàries.

Les partides més importants dins del departament de Medi Ambient i natura són la de Projectes de conservació de la natura, la de Ruta de pedra en sec i de Finques Públiques Pròpies. La partida d'Informació Turística del departament de Presidència també ha augmentat respecte l'any anterior un 87,46%. La major part del pressupost del departament de Cooperació Local es destinarà al Pla d'Obres i Serveis.

El Consell de Mallorca dedicarà un total de un 17,11% del seu pressupost a realitzar inversions. En els darrers cinc anys, les inversions realitzades pel Consell de Mallorca quasi s'han duplicat, sofrint un increment l'any 2003-2004 del 12,17%.

L'avantprojecte destaca que el Consell de Mallorca dedica més recursos a dotar de finançament a altres institucions, com els ajuntaments, ja que les transferències cap a l'exterior s'han incrementat un 43,69% respecte al 2003.

MORIR EN CASTELLÀ

SR. DIRECTOR:

El 31 d'octubre, quan una monja de la Caritat amiga meva va adonar-se que jo era endolada en una família que hi havia un mort, va oferir-me de fer la lectura litúrgica del funeral, la qual cosa vaig acceptar.

Em vaig presentar a l'església del port de Pollença a l'hora que m'havien dit, i allà tot d'una m'informaren que la lectura havia de ser en castellà.

Jo no em vaig sentir amb forces de despedir-me del meu oncle Martí en una llengua diferent de la que havíem parlat tota la vida, ni d'adreçar-me a la meva família i al meu poble en castellà. Perquè sempre que he llegit a l'església del Moll, fins i tot durant la dictadura de Franco, ha estat en català. I sense problemes. Així és que vaig declinar l'ofertament de la meva amiga monja.

Li deman excuses. Em va saber greu per ella i per l'oncle Martí, que, si hi ha un cel, ell hi és. Però, en aquesta situació, jo no podia fer una altra cosa sense renegar de tot quant he cregut i de tot quant he sentit durant tota la meva vida.

XESCA ENSENYAT

BULLIT DE NOTÍCIES

OBRES A LA PLAÇA DES POU

S'han iniciat les obres d'ampliació de les voravies a la Plaça des Pou, a la banda de la Casa de la Vila. Aquesta obra és una continuació del seguit de reformes que s'han anat fet a la plaça. Primer va ser el ferm de la mateixa plaça, quan es canviaren les antigues rajoles per unes llambordes més resistents, es feren les baixadors i es posaren els arrambadors; posteriorment s'eixamplaren les voravies a la part de baix i a la part de can Morey, i ara ha tocat a l'altra banda.

JA NO IMPORTA ANAR A MUNTANYA A COLLIR OLIVES

Les dones majors de Maria contenen històries de la seva infantesa de quan anaven a les possessions de muntanya a collir olives. Dues generacions després, ja no cal anar tan enfora. Un cap de setmana del passat mes d'octubre, mentre dos membres del Consell de Redacció es passejaven pels carrers de Maria, varen ser testimonis com fins a tres grups de persones es dedicaven a collir olives a les oliveres que als carrers Àngel Madrigal i Ses Venes, mostren ufanoses els seus fruits. Segur que ben trencades o pansides faran les delícies d'aquesta gent. Millor destinació ja no podien tenir. Bon profit!

L'EXCURSIÓ A SA FORADADA SORTÍ FORADADA

El darrer diumenge d'octubre la nostra associació havia programat una excursió a Sa Foradada. El mal temps ens va deixar a terra. L'aigua queia a torrentades i va aconsellar suspendre la desitjada excursió. Fent un joc de paraules podríem dir que l'excursió a Sa Foradada ens va sortir foradada.

CADA VEGADA MÉS USUARIS UTILITZEN EL TREN

Segons ens diuen alguns dels usuaris del tren de Sineu, de cada vegada hi ha més gent que l'utilitza per anar de Maria a Palma. Si s'aconseguís una bona freqüència entre Maria i Sineu així com també el promès enllaç entre Maria i l'estació de Sineu, encara hi hauria

més possibilitats d'usar aquests transport públic i deixar de banda el cotxe privat.

CAMPIONAT DE TRUC DE LA PENYA BARCELONISTA

La Penya Barcelonista de Maria ha convocat una nova edició del seu tradicional Campionat de truc. Es farà dissabte dia 8 a Cas Metge Monjo. Segons ens han informat a l'hora de tancar aquesta edició de la revista són prop d'un centenar els jugadors inscrits. Els jugadors participants al Campionat podran gaudir de joc i sopar a les instal·lacions del restaurant.

ELS CICLISTES DE MARIA A EIVISSA

Sis components del Club Ciclista de Maria, han anat fins a Eivissa participar a la Volta Cicloturista a l'illa pitiüsa. Esperem que hagin fet qualche foto de la sortida i al proper número de la revista ens informin de la cursa ciclista.

CONCERT DIDÀCTIC AL CONSERVATORI

El passat dia 14 d'octubre els alumnes del segon i tercer cicle del CP Antoni Monjo assistiren a un concert didàctic al Conservatori de Palma. Allà reberen les explicacions del director de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears, Edmon Colomer. L'orquestra interpretà obres de Mozart, Ofenbach i Bizet. El proper mes de febrer assistiran a la segona part d'aquesta interessant activitat.

BULLIT DE NOTÍCIES

SOPAR BENÈFIC DE LA LLUITA CONTRA EL CÀNCER

El passat dia 24 d'octubre tingué lloc al restaurant Ses Torres d'Ariany el ja tradicional sopar benèfic organitzat per la Junta Local de l'Associació Espanyola Contra el Càncer. Com cada any la participació fou massiva i els assistents s'ho passaren molt bé i al mateix temps col·laboraren en la important tasca de lluitar contra aquesta terrible malaltia.

L'AJUNTAMENT DE MARIA CONTRA L'AUTOVIA

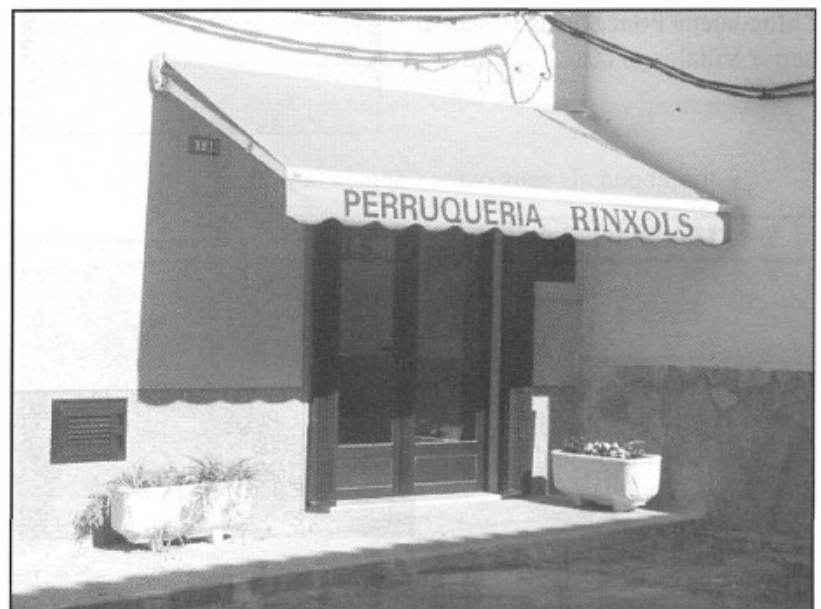
Durant aquest passat mes l'ajuntament ha celebrat diverses sessions plenàries. En una d'elles s'aprovaren els pressuposts d'aquest any que estam a punt d'acabar. Mirarem de publicar les xifres el proper número. En una altra d'elles, es votà una proposició en contra de l'autovia que fou aprovada per unanimitat.

UNA NOVA PERRUQUERIA

A finals del passat mes d'octubre s'inaugurà una nova perruqueria a Maria. Es troba al carrer Menut i li han posat el suggerent títol de Perruqueria Rinxols. Des de les pàgines de la revista felicitem la seva propietària Antònia Nadal i li desitjam tota la sort del món.

JA PODEM FER VOLTES A LA ROTONDA DE SINEU

Sabeu aquell refrany que diu "Ja està fet Sineu amb el campanar enmig". Idò ara ja podreu anar a Sineu amb una rotonda a l'entrada. El que ja no està tan clar és que farem ara, si es fa l'autovia de Manacor a Inca. Una de dues, o al Consell li sobraven els doblers o això de l'autovia ha estat una cosa sortida del no res i els ha enganxat amb les obres fetes i sense poder tornar enrere. Vaja tudada de doblers!

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Maria Morey Quetglas

Morí a Palma el 17 d'octubre de 2003, a l'edat de 96 anys.
Natural de Maria de la Salut.
Els seus pares foren Antoni i Martina.
Es va fer el funeral dilluns 20 d'octubre.

Bernat Quetglas Sunyer

Morí a Maria el 20 d'octubre de 2003, a l'edat de 96 anys.
Natural de Maria de la Salut.
Vivia al carrer Ses Corbates, 25
Els seus pares foren Bernat i Margalida.
Es va fer el funeral el dimarts 21 d'octubre.

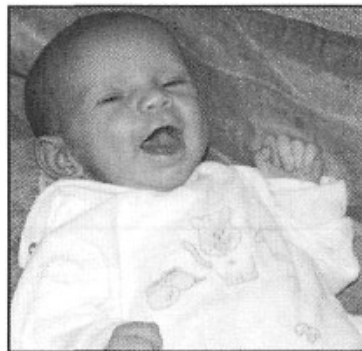
Que descansin en pau.

BENVINGUTS:

En Joan Bergas Ques va néixer el passat dia 20 de setembre. Els seus pares són n'Antoni Bergas Bergas i na Maria Ques Jordà

Na Victòria Llabrés Font va néixer el passat dia a d'octubre. És filla de Miquel Llabrés Llabrés i Magdalena Font Socias. Viuen al carrer Villalonga 60.

Enhorabona als seus pares i demés família.

JA L'HAN FETA:

El dissabte 25 se casaren Pere Mestre Ferriol i Maria Àngela Servera Seguí a l'església parroquial de Maria de la Salut

Que el vostre amor no acabi mai

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns, dimecres i divendres: de 16 a 19 hores.

Dimarts i dijous: de 16 a 18 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19,15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:

Carrer Ponent, número 3.

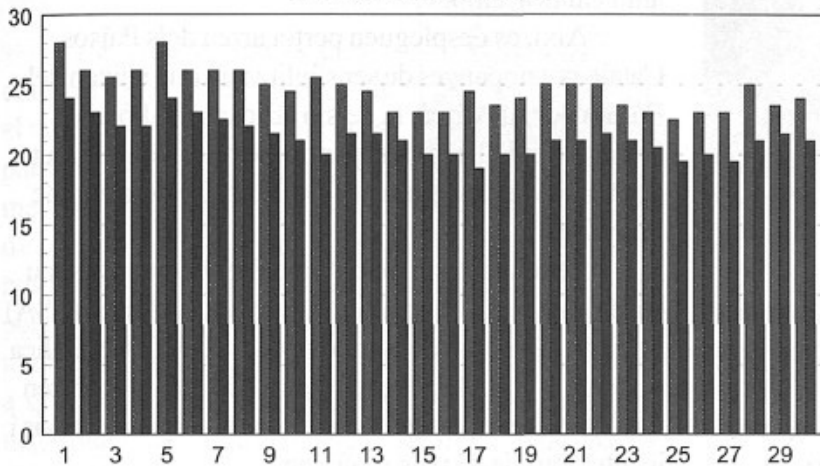
- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al855043

- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al520292

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al236624

El temps MES DE SETEMBRE

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

Dia . 2	26l.
Dia . 3	7l.
Dia . 5	8l.
Dia . 7	14l.
Dia . 9	6l.
Dia 14	8l.
Dia 15	8l.
Dia 23	11l.
Dia 27	5l.
Dia 29	2l.
TOTAL:	95 LITRES

Temperatura Màxima	28° C (Dies 1 i 5)
Temperatura Mínima	19° C (Dia 17)
Temperatura Mitjana	22,9° C
Mitjana Màximes	24,7° C
Mitjana Mínimes	21,2° C

"la Caixa"
OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

HORARIS DEL TREN QUE PASSA PER SINEU:

Feiners: (1 tren cada hora i 10 minuts aprox.)

Sineu-Palma: 6:44, 7:54, 9:04, 10:14, 11:24, 12:34, 13:44, 14:54, 16:04, 17:14, 18:24, 19:34, 20:44, 22:06.

Palma- Sineu: 6:25, 7:35, 8:45, 9:55, 11:05, 12:15, 13:25, 14:35, 15:45, 16:55, 18:05, 19:15, 20:25, 22:06.
(Si voleu anar a Manacor afegiu 40 minuts a la sortida de Palma)

Dissabtes, diumenges i festius: (1 tren cada hora i 15 minuts aprox.)

Sineu-Palma: 7:01, 8:16, 9:31, 10:46, 12:01, 13:16, 14:31, 15:46, 17:01, 18:16, 19:31, 20:46, 22:01.

Palma- Sineu: 6:45, 8, 9:15, 10:30, 11:45, 13, 14:15, 15:30, 16:45, 18, 19:15, 20:30, 22.(Si voleu anar a Manacor afegiu 49 minuts a la sortida de Palma)

C/ Major, 113 - Tel./Fax 971 525 035 - Mòbils 679 091 509 - 615 660 932 - 07519 MARIA DE LA SALUT (Mallorca)

CONSTRUCCIONS DE PISCINES I ALJUBS AMB SISTEMES DE PROJECCIÓ DE FORMIGONS GUNITATS

Piscines d'es Plà

MARIA DE LA SALUT

UNA ALTRA ÀFRICA ÉS POSSIBLE

Característica remarcable dels Països Catalans és que destil·len solidaritat per tot els porus. No hi ha realitat humana, per punyent i crua que sigui, que no trobi alguna casta de ressò dins l'ànim de molta de la gent que viu i resideix a Catalunya, al País Valencià, o a les illes Balears i Pitiüses.

Al llarg de la història, i també avui dia, els Països Catalans esdevenen un clar i paradigmàtic exemple de convivència multiracial, pluriètnica.

Lloc de trobada de cultures diverses i disperses, els Països Catalans s'erigeixen al sud d'Europa en capdavanters a l'hora de fer-ne acollides. Aplicats, a l'hora d'iniciar-ne aprenentatges. Diligents, a l'hora de mostrar-ne camins fefaents de convivència pacífica.

Còmplices, a l'hora de construir-ne plegats espais d'ocupació damunt d'aquest planeta. Solidaris, a l'hora de compartir-ne situacions de malaurança.

Quan s'acosta la celebració de l'aniversari del Dia de la Independència de Guinea Equatorial, s'hi fan encara més patents aquestes dèries. S'hi multipliquen les accions encaminades a enfortir l'esperit democràtic de la gent que, essent originària d'Àfrica, ha decidit d'establir-se a Europa.

El proper dia 12 d'octubre farà exactament trenta-cinc anys que una de les 50 províncies espanyoles deixava de ser-ho. Es constituïa en Estat sobirà. Guinea espanyola es transformava en República de Guinea Equatorial

Tot i que s'ha de lamentar que aquests 35 anys d'història més recent equatoguineana no es poden qualificar de modèlics ni exemplars, per a la resta de països africans ni per a cap altre país del món; el cert

és que ha surtat enmig de la mar atlàntica com a país lliure i sobirà. Si més no, fent-hi veure ben a les clares allò que es diu ara: «Una altra Àfrica és possible. Una altra Guinea també».

Així, es despleguen pertot arreu dels Països Catalans campanyes de sensibilització que neixen del Fòrum Social Africà, la versió africana del Fòrum Social Mundial, realitzat per primera vegada a la ciutat de Porto Alegre durant els dies 25 al 30 de gener de l'any 2001.

La font d'inspiració d'aquestes campanyes rau en la constitució del primer Fòrum Social Africà (FSA) celebrat a la ciutat de Bamako, capital de la República de Mali, el mes de gener de l'any 2002. S'hi reuniren més de 200 entitats de la societat civil, organitzacions i institucions de 43 països africans.

Les reflexions col·lectives i els sentiments compartits hi confirmaren la convicció que «una altra Àfrica és possible» i que hi ha raons suficients per creure-ho.

Aquests plantejaments, ratificats més recentment a Addis Abeba, capital d'Etiòpia, a principis de gener de 2003, s'estan difonent amb força entre les organitzacions equatoguineanes existents als Països Catalans.

Concretament, a Mallorca, s'està preparant la celebració del Dia de la Independència de Guinea amb actes i trobades de dones i d'homes originaris de Guinea Equatorial que resideixen a la nostra illa i que han decidit de constituir-se en Associació Africana d'Integració d'Immigrants (ASAFRIN).

Qui la presideix és qui va ser batle de la ciutat de Malabo, Victorino Bolekia. Qui li dona suport és la Fundació Picamall - Poble i Cultura a Mallorca -. Qui se'n pot arribar a beneficiar qualche dia és la mateixa societat mallorquina que els acull i aixopluga.

Cecili Buele i Ramis. Ciutat de Mallorca.

IMMOBILIÀRIC
LLUC MATAS

"Venga a descubrir un paraíso"
Rommen sie, linden sie ihr paradisi

Plaça des Pou, 17
07519 Maria de la Salut (Mallorca)

Tel. 971 52 50 70
Fax 971 52 57 73
Mòbil 679 90 57 94

LA POESIA DE L'AMO EN LLORENÇ

Per esser home has de seguir
després d'una caiguda
i no donar per perduda
la confiança que tingueres ahir.
Valor i esforços s'han de repetir
al llarg de tota la vida,
que la gent etxerevida
no dorm per poder guanyar
i poder-se avançar
a la persona adormida.

La lliçó d'haver d'aprendre a viure
Lluc MATAS

La vida té tantes cares com persones la viuen, però tot el trajecte vital es resumeix en la paraula "salvar-se", que és el mateix que "sobreviure" o no deixar-se guanyar pel pessimisme. La sort de viure és única i s'ha de valorar pel que és. Aleshores, estant bé no s'ha de voler estar malament, perquè ja basta l'estat d'ànim inadequat per a què encara ens donem a tenir una moral crònica negativa. Diuen que la ironia és superadora dels estats d'ànim patològics. Més ho és encara la credencial de dir "basta ja de negror i hòsties". Dit això un pot ser irònic o mentider, encara que difícilment un s'autoenganyifa a si mateix. És perquè interpretar-se i interpretar el món és una doble qüestió que va en parella: Un madura quan aprèn l'autocontrol a partir de les capacitats que té per entendre el món i a si mateix. Després l'èxit dependrà del que entengui per això, perquè pot tenir més èxit el darrer mot del credo que la persona més famosa del món. No és el mateix l'èxit que el sentir-se realitzat: un pot ser famós i sentir-se desgraciat i, també, evidentment viceversa. Una persona estarà realitzada quan se senti còmode i satisfet en la seva circumstància vital, encara

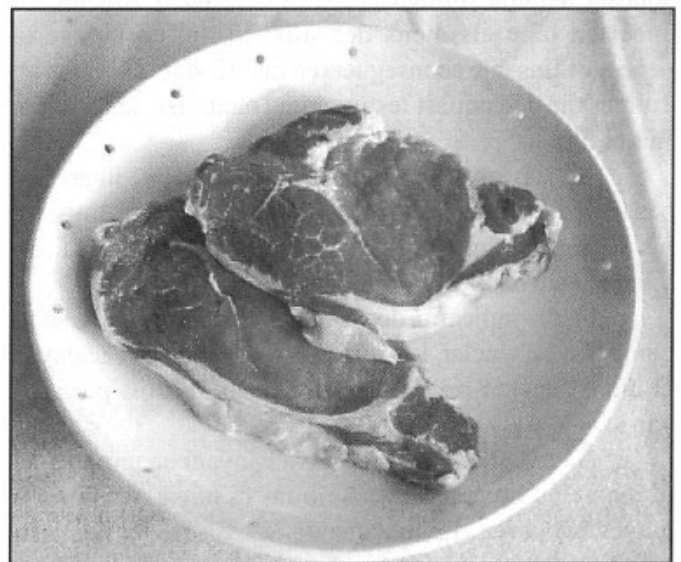
que aquesta pugui ser millor. En canvi, s'ha de sentir força fracassat quan la processó que duu per dintre el tortura i no el deixa viure, especialment moltes vegades per l'inconformisme o perquè li han fet creure que no és prou bo. Si un ho ha cregut és perquè és un crèdul i el credulisme porta a la misèria de despersonalitzar-se. Un que creu tot el que li diuen arriba a tornar beneit encara que en un principi no ho sigui, i la culpa del credulisme la té senzillament el que creu. La té molt més que el qui conta per molt manipulador que sigui aquest. És perquè a un el poden enganyar una vegada o dues però no sempre. Sempre, no, si s'aprèn de les travelades. Ara bé qualche vegada està permès. Si no ho estàs la vida social seria d'autòmata, i ha de ser creativa com una obra d'art o com una bona novel·la

El fi primer i darrer de la vida ha de ser el d'abraçar la felicitat o el de sentir satisfacció de viure. No val amagar-se de la felicitat, no val pretendre el mal per sistema i no val deixar-se guanyar pel neguit de voler-se més infeliç que una balena dins una cambra de bany. La sort, per molt de greu que sàpiga, la comença a escriure un mateix amb les eines que té més a mà que són les capacitats i la voluntat. Amb elles fa la història d'un trajecte que és la vida. Què hi ha altres condicionants aparentment antagònics? Sí, hi són, i un no pot negar que l'esperança mai es perd. Assabentats d'això, sols resta esperar ser millors a l'endemà matí. Si no es així, cosa passa i se li ha de posar remei.

LLOM AMB SALSA DE NOUS

INGREDIENTS:

- 2 tallades de llom per persona.
- 1 manat (8) cebes tendres
- 2 tomàtiques madures
- ½ copa de xerès
- 1 grapada d'ametlles (10) torrades.
- 2 nous.
- Julivert (2 branques)
- 2 alls
- 200 gr. de xampinyons laminats.
- 1 cullerada de farina.
- Pebre bo.
- 200 gr. de pèsols.
- Oli d'oliva
- Sal.

PREPARACIÓ:

Posam sal i pebre bo al llom, el passam per farina i el fregim, fins que estigui mig cuit. Dins el mateix oli fregim la ceba amb 2 fulles de llorer, quan estigui a mig coure hi afegim el xerès i les tomàtiques.

Preparam una picada amb el alls, ametlles, julivert, les nous i la farina, omplim el morter d'aigua, ho tiram tot dins la salsa, quan arranqui el bull hi posam la carn, els xampinyons i els pèsols, tapam la greixonera i ho deixam bullir a foc lent fins que la carn quedi cuita.

Antoni Fiol

ANAR L'ULL AL BOU AMB L'ELA *IX*

INTRODUCCIÓ

Preats amics lectors: Aquest novè capítol d'Anar l'ull al bou amb l'ELA", és molt, molt especial i emotiu, ja que seguint l'estela de l'anterior he volgut transcriure fil per randa les meditades i sàvies paraules que na Caty l'any 1997 va dictar amb els seus immensos i preciosos ulls a una revista de Madrid per al prestigiós llibre del doctor Mora titulat: "Esclerosis Lateral Amiotròfica una enfermedad tratable".

Així idò, el present article no l'ha escrit un servidor, sinó que, des del cel, ho ha fet la nostra benvolguda i sempre present Caty Salom i Parets.

VIURE AL MÀXIM

Em dic Caty (facin el favor de la y grega, gràcies) Salom i Parets, tenc 25 anys.

Vaig néixer el 21 de juliol de 1972.

Sempre he estat l'elàtica més jove d'Espanya. No sé si encara ho som. Escric mitjançant un oncle meu amb el qual molt ens comprenem, solament puc comunicar-me per mitjà d'una pantalleta de plàstic transparent. En les voreres de l'esmentada pantalla hi ha pintades les lletres aboldronades de quatre en quatre. Amb els meus ulls indic el grup de lletres.

Quan se m'assenyala la que vull, tanc els dos ulls. Si no és la lletra adequada em qued amb els dos ulls oberts.

Gràcies a Déu les més difícils de caçar són les dues primeres. Després ja m'encerten la paraula sencera. Amb aquesta paraula formen la idea que creuen vull dir. Si encerten tanc els meus dos ulls. Si no, corregesc el necessari fins que aconseguen manifestar el que desig. Tot per dir que aquest testimoni és meu, des del principi fins el final.

Als 11 anys m'agradava molt l'esport, jugava al bàsquet. A vegades em fallava el genoll. Als 19 anys, tot just acabat el primer de dret, me'n vaig anar a Burundi, on vivia el meu oncle missioner.

El dit indicatiu de la meua mà esquerra ja se'm començava a vinclar. Les dues falanges superiors acalaven el dit. M'havien receptat uns exercicis senzills per activar-lo.

A l'agost de 1991 m'estava banyant en una piscina d'una veïna de ca nostra. Amb mi hi havia altres veïns que es banyaven. La madona de la casa em va demanar que li portés un nin que estava nedant amb nosaltres. Aleshores en intentar treure'l de la piscina,... no vaig poder.

I des de llavors ja han passat quasi set anys. Em trob totalment paralizada. Malgrat tot, gràcies a Déu, encara domin els meus ulls.

Sé que aquest, el meu testimoni, és per a una revista científica que llegiran metges, principalment neuròlegs.

Permetin que els digui als senyors neuròlegs que haurien de ser més comprensius amb nosaltres. Sé que som malalts difícils de tractar. Sense curació possible. Però no llencin vostès tampoc la tovallola. És clar que no ens han d'enganyar, però acolliu-nos al manco. Diguin-nos que no saben què fer amb nosaltres, però ens ho diguin ben dit, sense fugir-nos. Vostès són els únics que ens poden comprendre.

Per què ens eviten? Si això em passa a mi que som l'elàtica més jove d'Espanya (molt coqueta per cert, tothom m'ho diu), que faran els meus companys, homes i dones ja més grans.

Vaig passar quasi quaranta dies a Burundi. Un dia estava jo amb el meu oncle missioner que anava preguntant als nadius perquè no es dirigien al metge, també nadiu, que feia poc s'hi havia instal·lat. Per què en lloc d'anar a l'hospital (amb personal del seu poble) preferien seguir amb els bruixots i fetillers antics? El meu oncle em va dir que li respongueren: "Els metges no saben acollir-nos, els bruixots ens emparen millor."

No vull negar que els malalts presos d'una malaltia com l'ELA, som capaços de fer qualsevol disbarat. Principalment en el començament. Jo mateixa els he comès. I si vaig arribar tan lluny (com a les mateixes Filipines) fou per una acollida exagerada i enganyosa.

El medicinaire filipí que bé sabia acollir gairebé et curava amb les seves màgies. I com que és el malalt el que compta, la teua família i els teus amics aporten tot d'una el necessari (molts doblers entre altres coses) perquè puguis guarir-te.

Després, com deia, una es deixa portar per les meravelles que altres t'expliquen i et disposes a tot. Molt més quan tan sols tens 18 anys. Idò sí, amb la meva mare vam arribar fins a Filipines cercant la salut que teníem més que assegurada. Després però, va seguir la gran desil·lusió, decepció total.

Segurament voldran saber com visc la meva ELA, doncs amb molts alts i baixos, amb moltes il·lusions i desesperances. Amb ganes de viure i de morir. Però gràcies a Déu, són més les il·lusions.

En una paraula, és per a mi més important allò positiu. Què és el que m'ajuda? A més a més dels medicaments (menció especial pel Riluzol i l'esperança de la Miotrofina) molt m'ha ajudat la Gastrostomia que em van practicar fa quatre anys. Sense ella crec que no us ho podria ni explicar.

A més del que podríem anomenar medicinal, clínic, vull afegir una part personal molt important. Anava a dir casolana. Afegeixo els noms dels següents "remeis": 1r Família, 2n Amistats, 3r Poble, 4t Activitats 5è Fe cristiana en el meu cas, 6è Viure és fer viure.

En enumerar aquests "remeis" els sis m'han sortit de memòria. Sense lloc a dubtes. Deixant parlar la meva experiència de cada dia.

1r FAMÍLIA: Mai em cansaré de donar les gràcies als meus pares i al meu germà. Podria semblar que els estic trencant la vida: la seva vida personal i familiar, i, gràcies a ells la desgràcia de la meva ELA, es va transformant —per als quatre— en una gràcia que dona sentit a les nostres vides. M'atrevesc a escriure en el seu nom perquè el sent en ells les vint-i-quatre hores de cada dia. Amb alts i baixos i tensions; però són per la vida. Al manco arriben a ser-ho. Els quatre a casa estam marcats per la meva ELA. Que dit sigui de pas els metges m'han comentat que no és hereditària.

Al meu pare la meva ELA li suposa una doble jornada perquè després del seu treball té un segon jornal. El que jo li don. I que, a vegades, li pag no gens bé, principalment durant la nit.

El meu pare, en lloc de suportar la meva malaltia, aconsegueix viure-la. I m'ajuda a mi també a viure-la, fent d'ella (l'ELA) la seva afecció. És el gran animador d'Adela Balears. Per res del món voldria que el despatx d'Adela el tinguéssim fora de ca nostra.

És ell el que m'anima perquè jo segueixi sent la presidenta. Al meu pare, la meva ELA el fa viure. No sé si voldreu creure'm, però us ho puc assegurar. Permeteu-me que afegeixi que jo som la que millor el coneix.

Li he donat moltes males nits. Els meus pares m'oferien un llit ortopèdic; però mai vaig voler desprendre'm del meu llit-sofà.

Així la meva sala d'estar em resultava més "coqueta". Fa tres mesos que vaig acceptar el famós llit ortopèdic i, des de llavors dorm i deix dormir molt millor.

El mateix m'ha passat amb la cadira també ortopèdica que faig servir. La vam comprar juntament amb el llit.

Abans, durant set anys, preferia el sofà del meu tresillo. "Coquet". Basta dir que des que vaig aconseguir la meva cadira —a casa li diuen el meu trono— no he tornat a seure'm en cap altre sofà. Deman perdó als meus pares i germà per la meva caparrudesa que ha durat set anys.

La meva mare es desteixina per mi. Que seria jo sense ella? Som la seva filla, el seu treball, la seva pena, la seva alegria, el seu tot. Viu per mi.

Tenc vint-i-cinc anys, amb gairebé set anys d'ELA. Per dir-vos que havia trencat el meu cordó, el nostre cordó umbilical i l'ELA, ens ha tornat a unir.

Seguir recordant les primeres paraules d'aquest testimoni? "Que jo he de lluitar perquè els futurs elàtics es curin. Que ella ha de lluitar perquè jo lluiti..." Ella, poruga perduda de l'avió, va volar amb mi fins a Filipines.

No permet mai que em desanimi en cap moment. Ella és el cor d'Adela. Vostès saben millor que jo el que és cor i el que ell suposa.

I el meu germà confirma el que estic escrivint. Li agrada la música "súper". Doncs això és el que fa a casa: orquestrar la nostra ELA. Amb moltes dissonàncies com a ell li agrada. I com ha de ser en un al·lot viu la seva germana elàtica des dels seus tretze anys. Un terç de la seva vida.

Ara va tenir l'ocasió de separar-se de nosaltres. Li anàvem a comprar un pis. "No" va dir ell. "Vull viure amb na Caty". En el corral bastírem un pis. "Allà tindrè ca meva".

Insisteixo en la meva família perquè, per a mi, la família és el remei dels remeis.

He volgut detallar-la perquè val la pena: gràcies a la meva família, els quatre, vivim l'ELA. Està clar que tota vida suposa gra que es podreix i fruit que neix. La meva ELA ens fa viure a tots.

2n: AMISTATS. En parlar de l'ELA se sol parafrasejar la malaltia dient: "El cos va oblidar el moviment, el que importa és que l'atrofia no guany la moral del pacient".

Acab d'insistir en el primer remei: la família. Molt unit a aquest primer remei necessit de l'amistat, amistats,... Cada any els reunesc en un sopar d'amistat.

Són uns quaranta que viuen també la nostra ELA i animen la nostra ELA Balears. Jo, degut a la meva ELA no puc ni moure'm; ells, per la meva ELA, vénen a mi per —junts— anar fins a tots els elàtics.

Què més voldríem amb totes les Adeles que poder afiliar (mai paraula fou millor dita) a tos els malalts d'ELA?

Els amics, les amigues, l'amistat, són el motor per moure l'elàtica (immòbil) que som jo. I l'amistat tan sols es pot donar en el marc d'una família que convida, acolleix, comparteix,... Record haver llegit en algun lloc que "es viu on s'estima, no on s'està". La família fa viure per a

l'amor, per a l'amistat.

No sé els altres malalts – m'imagino que també- però nosaltres els elàtics necessitem tones d'amor,... "un milió d'amics".

3r POBLE: L'home, l'esser humà és un animal social. Sempre m'he sentit del meu poble. Santamariera, el poble nom Santa Maria del Camí. En ell vaig néixer, hi he crescut i m'hi he emmalaltit.

En ell tinc les meves amistats. En ell va néixer i ha crescut Adela Balears. És un poble de devers 4.000 habitants. En ell tenim un centenar de membres d'Adela.

Cada any més de 500 veïns compartim un sopar popular proAdela. En les fires muntem la nostra caseta d'Adela.

Quan em passegen amb la meva cadira de rodes moltes persones són les que m'animen. Em sent molt estimada per tots i m'ho demostren amb les seves aportacions per Adela.

La revista mensual del poble COANEGRA e m dóna ocasió de compartir amb tots els meus veïns. Es fa ressò de totes les nostres activitats, amb molt d'afecte.

4t ACTIVITATS: El meu cos ha oblidat el moviment. Però mai havia mogut a tanta gent, a tants d'amics. Tot just puc moure els meus ulls i ells a la seva vegada mouen una gran activitat. Som presidenta de la Junta Directiva d'Adela-Balears. Un objector de consciència m'ajuda a fer tota la paperassa que no és poca. He tengut la sort d'haver col·laborat amb quatre objectors. Una fisioterapeuta, tres pics per setmana, desentumeix les meves extremitats.

Cada mes tenim al manco una reunió de la Junta d'Adela. Algunes més quan hem d'organitzar el sopar anual pro-Adela, la Jornada Mundial, les fires del poble, les rifles,... Molta és l'activitat que portam, que faig portar fent l'ullet, al ritme del meu amor de cor. Mai havia estimat tant. Mai m'havia sentit tan estimada.

5è FE CRISTIANA: Jesucrist és el meu gran amic. Aquest punt he volgut posar-lo en primer lloc. Per mi, ell, Jesucrist, és la raó, el fonament de la meva família, del meu tot. Fa poc, amb el meu oncle capellà, durant dues hores vaig compartir amb ell la meva fe cristiana. Li vaig dir tres frases que per mi resumeixen la meva vivència. Jesús és un amic que m'entén. Si no fos elàtica, no estaria tan unida a ell. Parl amb Jesús sempre. Jesucrist per a mi és el meu gran amic. Fa anys vaig voler rebel·lar-me contra ell. Vaig lluitar amb ell; però em va guanyar. He comprès que viu en mi, pel seu esperit.

Mai ho havia comprès tan clarament. Ara que el meu cos ha quedat reduït als meus ulls, al meu cor, crec amb l'esperit. Jesús viu amb mi la creu de l'ELA. Ara comprenc aquelles paraules seves del capítol 25 de Sant Mateu: "Estava malalt i vaig rebre la vostra visita. I els justos en l'últim dia li preguntaran: quan va estar malalt i

quan el vam visitar...?"

I Jesús va contestar: "Quan vau visitar a un d'aquests germans més petits a mi em vau visitar..."

Hi haurà algú més petit que una pobre elàtica com jo?

Jesús crida en mi al seu Pare Déu: "Per què m'has abandonat?"

I al mateix temps: "En les teves mans, en el teu cos pos el meu esperit!"

A Ell, a la creu, poc més li quedava que el seu esperit, com a mi,... És el seu esperit que ens uneix. Sempre, en tots els meus estudis, vaig tenir molt bones notes.

Si no hagués estat per l'ELA, faria dos anys que seria advocada i pensaria en uns altres valors que ara, des de la meva ELA, no m'ho semblen tant. Els valors que valor són de l'ordre del ser i no del tenir. Comprar i vendre.

Em sent ser molt.

Però amb Déu, amb la meva família, amistats, el meu poble,... Em sent molt unida a Déu.

El seu esperit defensor, aconhortador el sent en mi... Parl amb ell. Li ho coment tot. Ell em dóna la seva veu.

La meva vida és abandonament en el cor de Déu perquè el seu Esperit és en mi. (Bé en tots els que es deixen fer per ell, tots els que li obren la porta)

Voldria dir que la dimensió espiritual cristiana a mi m'ha ressuscitat.

Tal com sona: visc en el meu cos, amb el que queda d'ell, entre les queixes del dolor i l'abandonament en el cor de Déu.

6è VIURE ÉS FER VIURE: Not que en el meu entorn es consumeix molt però és viu poc. Es té molt, massa; però s'és poc.

És el que explicava al principi d'aquest document. El que em va dir la meva mare (M'ho repeteix molts pics) "Has de viure perquè els futurs malalts d'ELA es puguin curar. Viure."

I jo li ho repetesc a ella, quan es desanima. Li arriba molt poques vegades. Els que coneixem i ens deixam estimar per Jesús, el comprem perquè així ho ha viscut ell. "Jo som la vida" ens diu. I és la vida perquè encarna, fa viure als més "morts" de gana, de set, de nuesa, de malaltia, com jo de presó, d'estrangeria.

Ell mateix proclama al que viu: "no hi ha amor més gran que donar la vida!"

Una vida és viscuda a mida que és entregada, és donada, és compartida.

Vida que és sempre mort i resurrecció. En el gra que es podreix i dóna fruit.

Tan sols ressuscita qui mor i en la mida que un mor. Així l'ELA, així l'ELA que és mort ràpida per la majoria, es transforma en vida quan una tracta de viure-la.

Caty Salom i Parets

ESQUERRA UNIDA DAVANT LES PROPERES ELECCIONS GENERALS

Les eleccions generals a celebrar d'aquí a mig any constitueixen una cita política i electoral de singular importància tant si s'analitza en clau estatal com en clau d'Illes Balears

En clau estatal, és fonamental per a qualsevol persona o opció progressista que el PP perdi la majoria absoluta obtinguda a les eleccions del 2000.

Una majoria absoluta que ens ha mostrat el vertader rostre d'un Partit Popular alineat amb les posicions internacionals més ultraconservadores, prepotent amb els partits de l'oposició i també amb sectors socials sencers com els estudiants i els professors; un PP agressiu amb els sindicats, amb una visió uniformitzadora de l'Estat, ignorant de les exigències mediambientals, impulsor d'unes polítiques fiscals i socials regressives i que intenta permanentment utilitzar de manera partidista la justícia i els mitjans de comunicació

En clau de les Illes Balears, hem de destacar la posició avara del PP respecte al desenvolupament del REB i de l'autogovern de la nostra comunitat, la resistència a compensar adequadament els costos de la insularitat pel que fa al transport de passatgers i mercaderies, l'escassetat de les inversions i el deficitari funcionament dels serveis públics gestionats per l'Estat.

Per tant, Esquerra Unida ha de plantejar-se com a un objectiu prioritari situar l'electorat de les Balears davant la importància d'aquests comicis a partir d'una plataforma programàtica que incorpori els eixos que més avall s'expliciten

Des d'un altre punt de vista, a ningú no se li escapa la transcendència d'aquestes eleccions en la definició del mapa polític de les Illes Balears.

Les eleccions del 2000 suposaren una victòria de la dreta sense precedents que, òbviament, l'any vinent s'ha de fer el màxim esforç per corregir.

D'altra banda, les passades eleccions autonòmiques han suposat un cop per a les forces i els ciutadans progressistes tant pels propis resultats com pel seu caràcter inesperat.

Per totes les raons explicades, EU s'acosta a les properes eleccions generals amb un triple objectiu:

- Contribuir a la pèrdua de la majoria absoluta per part del PP i permetre l'impuls de polítiques progressistes des de les instàncies estatals.

- Capgirar els resultats electorals del 2000 a les Balears.

- Tornar a il·lusionar l'electorat progressista i reivindicar la cultura unitària expressada tant en el Pacte de Progrés com a les experiències electorals unitàries al Senat a Menorca i a Eivissa.

Són aquests objectius de primer ordre que demanda de totes les forces de progrés generositat, audàcia i

intel·ligència

L'eficàcia electoral, les afirmacions identitàries, la coherència programàtica i la sensibilitat respecte a les línies polítiques estatals que, sens dubta, influeixen decisivament en unes eleccions generals, són elements que s'han de compaginar amb seny i intel·ligència per tal d'assolir els objectius a dalt esmentats

Des d'aquest punt de vista, Esquerra Unida, valorant positivament les experiències unitàries articulades en anteriors comicis a les Illes Balears tant a nivell autonòmic com al Senat i entenent que així respon a les expectatives de la majoria dels ciutadans i ciutadanes progressistes de la nostra comunitat, s'adreçarà a la resta de forces progressistes de les Illes Balears per tal de constituir candidatures progressistes unitàries al Congrés i al Senat en base als següents criteris:

1.- Aprovació d'una plataforma programàtica conjunta fonamentada en el desenvolupament dels següents elements:

- Treure l'Estat espanyol de la situació de subordinació respecte als interessos i la política exterior dels Estats Units.

- Apostar decididament per una Europa Unida des del punt de vista polític, econòmic, social i mediambiental que superi l'actual visió essencialment monetarista i que reconegui satisfactòriament el paper dels àmbits territorials inclosos en els actuals Estats membres.

- Superar el dèficit en despesa social que arrossega l'estat espanyol respecte a la mitja de la UE en matèries tan sensibles com educació, sanitat, pensions, prestacions per desocupació, etc.

- Fer un gir radical cap a una economia sostenible introduint criteris mediambientals reals en la política energètica, hidràulica i industrial, transports, infraestructures, etc.

- Desenvolupar el caràcter plurinacional de l'Estat introduint la reforma del Senat i incorporant més quotes d'autogovern a les Comunitats Autònomes en el camí d'una ampla federalització de l'estat.

- Reformar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears per tal que aquestes assumeixin majors competències en matèria de policia, justícia, presons, gestió de ports i aeroports, control del trànsit, etc.

- Establir un règim financer que permeti millorar substancialment i acabar amb la discriminació relativa a la despesa autonòmica per habitant.

- Desenvolupar decididament el REB, especialment pel que fa a la compensació real dels costos d'insularitat del transport a mercaderies i passatgers, millora de les condicions dels fixos-discontinus, inversions en ferrocarril, etc.

- Millorar substancialment la qualitat dels serveis que

a Balears segueixen en mans de l'Estat.

2.- Reconeixement en la forma i en el fons de la pluralitat interna de la fórmula electoral unitària sense que això sigui impediment per a l'adopció d'una denominació unitària per a cada coalició que es constitueixi.

3.- La proposta s'estén a cadascuna de les Illes en tant que circumscripcions al Senat i al conjunt de les Illes Balears en tant que circumscripció única al Congrés dels Diputats

4.- Diverses raons en clau estatal i balear fan pensar que és difícil que el PSIB-PSOE desitgi participar en una fórmula unitària al Congrés dels Diputats. No obstant això, cal dir clarament que aquesta hipòtesi, a més de ser respectable, no altera ni la virtualitat de la proposta ni la possibilitat real d'obtenir representació institucional al Congrés per part de la fórmula unitària proposada.

Des d'aquest punt de vista, EU vol manifestar amb claredat que no renuncia a la part si no es pot obtenir el tot en un triple sentit:

- No renunciar a l'acord pel fet que no es pugui arribar a un acord a les quatre illes.

- No renunciar a l'acord pel fet que no hi participin totes les forces progressistes.

- No renunciar a l'acord pel fet de no poder-lo substanciar a ambdues institucions (Congrés i Senat).

5.- Iniciar a la major brevetat els contactes necessaris amb la resta de forces progressistes de les Illes per tal de dur endavant el present acord.

Palma a 23 de setembre del 2003

PRESIDENCIA INTERINSULAR

D'ESQUERRA UNIDA DE LES ILLES BALEARS

PROPERES ACTIVITATS DE LA NOSTRA ASSOCIACIÓ

TAULA RODONA SOBRE EL PROJECTE D'AUTOVIA D'INCA A MANACOR

El proper dia **8 de novembre**, a la casa de Cultura del carrer de Sant Miquel, tindrà lloc una taula rodona organitzada per la nostra Associació, a la qual hi convidarem representants dels grups polítics amb representació municipal i també representants de la Plataforma Autovia No, per a debatre i conèixer els pros i contres d'aquest projecte i com ens pot afectar al nostre poble.

EXCURSIÓ AL PUIG MASSANELLA

El proper dia **30 de Novembre** anirem d'excursió al Puig Massanella

La partida serà des de Sa Plaça, a les 8 del matí. Hi anirem amb cotxes particulars. Per tant no és necessari que us hi apunteu. El que sí és necessari és assegurar l'hora de la partida i dur pa i Taleca. Sabem que s'ha de pagar una quantitat per a poder passar. Mirarem d'assabentar-nos de quina és abans de partir.

Els mesos de desembre i gener no hi haurà excursió. Ja en l'Assemblea General paralarem de quines podem fer del febrer a l'estiu.

LOTERIA DE NADAL

Enguany tornam jugar al número 60.182 i les paperetes es vendran per dos euros. Ja sabeu: tots els números són bons. I aquest és el més bo de tots.

CONCURS DE BETLEMS

Com l'any passat que hi va haver una molt bona participació, enguany tornarem a organitzar el concurs de betlems. En el proper número informarem de les bases.

CALENDARI DE L'ANY 2004

Ja estam treballant en l'elaboració del calendari pel proper any 2004 i que serà repartit junt amb la revista del proper mes de desembre. Com sempre cercam una fotografia antiga, i que hi surti un grup de gent del nostre poble.

ASSEMBLEA GENERAL

L'Assemblea General de la nostra Associació la farem dins el mes de gener.

Cim del Massanella en una excursió escolar feta l'any 1981